

Új magyar mű a rádióban

A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának múlt szerdai hangversenyén *Lehel György* vezényletével új magyar zenekari mű hangzott el, *Vécsey Jenő* szerzeménye: Szimfonikus concerto Krúdy emlékére. A szerző tavaly komponálta ezt a művét Krúdy Gyula születésének nyolcvanadik, halálának 25. évfordulójára emlékezvén.

Az irodalmi hatás nyomán születő programzene romantikus örökség – ám korunk muzsikája is él vele; ezt példázza Sztravinszkij műve Dylan Thomas emlékére, vagy nálunk Szervánszky Endre József Attila-concertója. Mennyire jellemző egy-egy zeneszerzőre, hogy művével kinek kíván emléket állítani! Modell és szerző találkozására ezúttal igen szerencsés volt: *Vécsey* kétségkívül a különleges színek és hangulatok embere – olyan komponista, akihez közel áll Krúdy álomból és valóságból szőtt világának megjelenítése.

A Concerto nyolc tételből áll, pontosabban elő- és utójátékból s Krúdyt idéző hat karakter-képből. Aki az írot ismeri, tüstént érzi, hogy a *Ködlovas*, a *Nyíri csend*, *Dudorászi*, a *Boldogult úrfi*, *Rezeda Kázmér* és *Szindbád zeneköltője* (e hat cím jelöli a zenekari mű közbűlső hat tételét), csakugyan a lényegét ragadta meg. S ezt finom ízléssel tette, költőien. Teljességre törekedett – ám az is igaz, hogy e teljesség helyenként ártott a formai arányoknak. Az egyes képek igen kifejezőek – ám ciklikus egységükben a hangulati ismétlődés hosszadalmasság érzetét keltik. A tételek sorából a *Ködlovas* megragadó portréja, a *Nyíri csend* költői éjszaka-zenéje s a *Szindbád* című, különös humorú scherzo-tétel emelkedik ki.

A Rádiózenekart és *Lehel György* karmestert őszinte elismerés illeti az érdekes új mű kitűnő tolmácsolásáért.

(Bf.)